

KRALJEVINA JUGOSLAVIJA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

INDUSTRISKE SVOJINE

KLASA 33 (1).

IZDAN 1 OKTOBRA 1936.

PATENTNI SPIS BR. 12628

Prajzler Dragutin i Aristotelov Boris, Osijek, Jugoslavija.

Slozivi kišobran u šlapu.

Prijava od 23 septembra 1935.

Važi od 1 aprila 1936.

Dosadanji štapovi - kišobrani imali su uglavnom nedostatak, što je kišobranski dio bio normalno montiran na ručnom dršku, a da bude po vanjštini svojoj upotrebljiv kao štap morao se čvrsto složeni kišobran staviti u zasebni, od konstrukcije kišobrana neovisni tuljak, koji bi se pri upotrebi kišobrana morao posebno spremiti.

Ovaj nedostatak uspjelo je predležećim pronalaskom ukloniti na taj način, što se pri konstrukciji štapa-kišobrana pošlo obrnutim putem t.j. tuljak štapa pričvršćen je na ručnu dršku a kišobranska konstrukcija je uslijed posebno sprovedene sklopivosti žbica (tetiva), koje služe za podržavanje kišobranskog platna (prevlake), sposobna da se u sklopljenom stanju stavi u taj tuljak. Ako se tuljak zatvori na otvorenom kraju kapicom, to ovakav tuljak u vezi sa drškom i kapicom čini utisak potpuno normalnog štapa.

Iz gornjega nužno slijedi, da ako se šlap-kišobran želi upotrebiti kao kišobran, da se kišobranska konstrukcija u razapetom stanju može služiti štapnim tuljkom i drškom kao nužnim dijelovima i da prema tome ne preostaje nijedan dio štapa-kišobrana koji bi se kao kod prijašnjih konstrukcija morao posebno spremiti, čime je misao vodilica u konstrukciji štapova- kišobrana svestrano rješena.

Priležeći nacrt prikazuje:

Sl. 1. Slozivi kišobran u šlapu kada je kišobranski dio spremljen u tuljak štapa, u prorezu.

Sl. 2. Isto, kada je kišobranski dio izvučen iz tuljka i djelimice otvoren, u prorezu i nešto povećanom mjerilu.

Sl. 3. Isto kod dalnje faze otvaranja, u djelomičnom prorezu.

Sl. 4. Isto, kada je kišobran potpuno razapet, u djelomičnom prorezu.

Sl. 5. Pojedinosti u konstrukciji žbica (tetiva) i njihovih zglobova.

Jednostavnosti radi izostavljen je prikaz kišobranskog platna (prevlake).

Žbice 1 (Sl. 2. i 5.) koje su u zatvorenom stanju kišobrana (Sl. 1.) bile položene uslijed njihove mogućnosti kretanja u smjeru strjelice **a** oko osi 4 žbica 3 paralelno sa žbicama 2, koje se opet mogu kretati u smjeru strjelice **b** oko osi 7 nalazeće se na obodu kratkog tuljka 10 i napokon žbice 3 koje su pokretljive u smjeru **c** oko osi 5 u žbicama 2, tvorile su paralelan snop obzirom na glavnu osu kišobrana 13.

Time što su žbice 1 pričvršćene i pokretljivo u osima 6 na obodu tuljčane cijevi 8, koja se može pomicati duž osovine 9 i prolaziti kroz tuljak 10, postaje moguće da se proizvode sve dalnje faze otvaranja ili pak zatvaranja kišobranskog kostura, ako je to prikazano u Sl. 3. i Sl. 4.

Važnu ulogu igraju u pojedinim fazama otvaranja i zatvaranja kišobrana uobičajeni elastični nosovi i to: nos 15 na tuljčanoj cijevi 8, koji služi za podržavanje tuljka 10 glasom strjelice **d**, kada je kišobran razapet (Sl. 4), nos 16 koji saraduje sa otvorom na tuljčanoj cijevi 8 glasom strjelice **e** kada je kišobran potpuno sklopljen (Sl. 1.) i nos 14 koji služi u međuvremenu kada se udešavaju žbice (Sl. 2. i 3.) podržavanjem tuljčane cijevi 8.

Kapica 17 koja zatvara štapni tuljak 12 na dolnjem kraju, može se nataći u svrhu boljeg izgleda na gornji kraj tuljčane cijevi 8 kada je kišobran razapet.

Čep 11 u kojem je pričvršćena osovina 9, može se pomicati gore-dolje u štapnom tuljku 12 u određenoj mjeri da se može svršishodno udesiti visina kišobranu nad glavom lica koje ga nosi.

Temeljem gornjega opisa djelova i njihovog djelovanja vrši se otvaranje kišobrana taj način, da se kišobranski dio na krajevima žbica 1 (Sl. 1.) izvuče dok čep 11 ne dolazi na gornji kraj tuljka 12. Što vlastitom težinom onoga dijela platna koje biva podržavano žbicama 1, što dizanjem tuljka 8 rukom, čini, da se mogu proizvesti faze otvaranja u Sl. 2. i Sl. 3. Dalnje dimenzije tuljka 10 dok ovaj ne biva podržavan od nosa 15, posvršava razapinjanje kišobrana. Razapeti kišobran može se za mjeru f Sl. 4. utisnuti u tuljak 12, dok obod tuljka 10 ne pristaje uz gornji kraj tuljka 12.

Zatvaranje kišobrana vrši se na taj način, da se nos 16 stavi van djelovanja, koji je u razapetom stanju kišobrana sprečavao da ga vjetar ne iskrene, te ako se i nos 15 stavi van djelovanja okrenuvši cijeli kišobran pritom na obrнутu stranu i povukavši tuljak 8 prema gore, to će se kišobranski kostur sklopiti.

Kada ne prevlaka na poznati način zavije oko kostura, to se kišobran može zataknuti do dna tuljka 12 i ovaj zatvoriti kapićom 17.

Patentni zahtevi:

1) Složivi kišobran u štalu naznačen time, što je na ručnom dršku štapa pričvršćen štapni tuljak 12 koji se na kraju zatvara sa kapicom 17 a u tako nastaloj šupljini može se smjestiti sklopljena kišobranska konstrukcija.

2.) Složivi kišobran u štalu prema zahtjevu 1.) naznačen time, što se žbice 1, 2, 3 (tetive) kišobranskog kostura pri sklapanju mogu položiti u paralelni snop služeći se naročitim sustavom zglobova 4, 5, (sl. 5) na žbicama samima, pri čemu su žbice 1, 2 pokretljivo pričvršćene i svojim drugim krajevima na osovinskim tuljcima 8, 10 koji se mogu duž osovine 9 u potreboj mjeri pomicati i time omogućiti u savezu sa poznatim uredajem elastičnih nosova 14, 15, 16 na osovini 9, odnosno u ovom slučaju i na tuljku 8, pravilno otvaranje i sklapanje kišobranske konstrukcije, čija osovina 9 ostaje zataknuta u štapnom tuljku 12, koji u predležećem pronalasku nadomještava uobičajeni spomenuti kišobranski štap.

3.) Složivi kišobran u štalu prema zahtevima 1. (i 2.) naznačen tim, što je kod opisane konstrukcije sklopljenog kostura prevlaka kišobrana složena u štapnom tuljku 12 naglavce obzirom na uobičajeni položaj.

